

NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ

Mulțumesc, frate Neville.

Domnul să vă binecuvânteze. Tot timpul sunt pe grabă. Fratele Moore m-a întrebat la telefon dacă voi veni pentru sărbătorea de cincizeci de ani a Rusaliilor. Eu încercam să fac niște programări cu Oamenii de afaceri pentru un alt loc, așa că am întins telefonul și l-am întrebat: „Auzi acest „Crede numai”? Știi ce înseamnă”, după care i-am dat telefonul lui Billy și am ieșit din cameră. Deci, nu știu cum vor ajunge...

Mie îmi place să merg în Louisiana, la sudiștii aceia adevărați, dar cam în același timp trebuie să fiu în Florida, la Convenția regională a oamenilor de afaceri și este cam complicat să le legi pe toate împreună. Noi ne bucurăm cu toți că suntem aici, printre cei care pot spune: „Amin”.

Așa este. Îmi pare rău pentru că suntem atât de înghesuiți. Mi s-a spus că unii au condus până aici, dar s-au întors înapoi. Aceasta este tot ce putem face în prezent și cred că înțelegeți situația.

V-a plăcut aseară? Cred că da, pentru că Domnul ne-a binecuvântat. Se pot spune atât de multe lucruri despre Mesaj, dar m-am gândit că poate puteți să studiați și să știți să înțelegeți printre rânduri ceasul în care trăim. Eu cred că suntem chiar la sfârșitul timpului și cred că fiecare om s-a gândit aceasta de când a promis Isus că Se va întoarce. Să știți că într-una din zile, El va veni oricum. Înțelegeți? Eu nu văd ce altceva se mai poate întâmpla decât răpirea Bisericii.

Înainte de a ne apropia de Mesaj, vreau să vă anunț titlul: „**Numărătoarea inversă**”, iar subiectul de deseară este: „**Trăind în prezența Lui**”. Vom încerca să ne grăbim ca să puteți pleca devreme și să ajungeți la serviciu luni dimineața.

Suntem recunoscători pentru voi toți. Nu știu ce m-aș face fără voi, nu aș putea propăși.

Aș vrea să-i mulțumesc în mod deosebit sorei Williams. Eu abia o cunosc, dar dimineață când m-am trezit, fratele Cox era acolo și treptele din fața ușii erau pline de bunătați conservate și alte lucruri. Cât trebuie să se fi ostenit această femeie ca să conserve toată vara acele bunătați, roșii și altele! Aceasta înseamnă atât de mult pentru mine!

Soră Williams, mă rog ca Dumnezeu să te binecuvânteze. Aș vrea să te pot răsplăti pentru aceasta, fiindcă sunt sigur că te-ai ostenit mult pentru ele. Îți mulțumesc mult, deși știu că este foarte puțin, dar vreau să aduc un Cuvânt din Scriptură care spune:

„...Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” (Matei 25.40).

Fie ca acest lucru să se întoarcă la tine ca și cum ar fi fost pus în mâinile Lui. Dumnezeu să te binecuvânteze pentru tot.

Vă mulțumesc la toți. Când voi sunteți aici, eu aflu despre zeciuielile și lucrurile pe care voi le plătiți, aceea arată încrederea pe care o aveți în noi că ele vor merge pentru Împărăția lui Dumnezeu. Noi suntem răspunzători pentru aceasta și știm că va trebui să dăm socoteală, ceea ce înseamnă că trebuie să avem grijă la tot ce facem, astfel ca totul să se miște cât se poate de bine, așa cum vrea Dumnezeul nostru, pentru că nu știm când ne va chema să dăm socoteală pentru tot ce am făcut. Cred că de aceea Pavel avea numai o haină, așa cum am văzut aseară. Putea să aibă mai mult, dar nu a avut. Acea haină era tot ce folosea odată, așa că a păstrat-o. Eu nu cred că i-a păsat de bogățiile lumii sau de popularitate, știți ce vreau să spun, așa cum este în fiecare din marile mișcări religioase de astăzi.

Știu că ceea ce spun este înregistrat și nu se ascultă numai în această adunare, ci în toată lumea, deoarece aceste benzi merg în foarte multe țări, chiar și în triburile din Africa, unde predicatorii le pun să meargă, iar traducătorii le traduc pentru oamenii aceia care nu deosebesc stânga de dreapta.

În Australia erau oameni care... ei își iau zahărul din niște furnici pe care le scot din pământ cu ajutorul unei scoici. Așa își iau zahărul. Nu au haine, nu au nimic. Pun pe foc un cangur cu tot ce are în el, îl frig și îl mănâncă așa.

Benzile pe care le înregistrăm aici sunt ascultate și acolo. Mesajul pe care-l ascultați aici, ajunge la ei cu ajutorul a sute de misionari care le duc acolo și le traduc oamenilor de acolo. Vă dați seama ce va fi pe umerii mei în ziua judecății? Înțelegeți? Gândiți-vă la sufletele acelea dacă le-aș călăuzi spre ceva greșit!

De aceea trebuie să-l aud pe fratele meu din aceste organizații. Mulți sunt oameni cumsecade și mă bucur pentru aceasta, dar de obicei, liderii ajung într-un punct în care trebuie să combine mai multe lucruri și totul devine ca și în politică. Ei fac politică în biserică, însă prin aceasta se îndepărtează de Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar eu vreau să rămân pe Cuvânt; trebuie să stau pe El; trebuie să merg mai departe cu El. Aceasta-i tot. Cred că cunoașteți cântarea:

Noi plutim pe curgerea timpului

Nu mai avem mult de stat (Ați auzit aceasta).

Norii negri ai întunericului

Vor schimba strălucirea zilelor (Așa este).

Haideți să fim curajoși

Căci nu suntem părăsiți.

Corabia Vieții sosește curând

Să ducă giuvaierele Acasă.

Atunci nădăjduiesc să am haina care nu se va uza niciodată. Așa este, o haină veșnică. Dar trebuie să-l fiu credincios lui Dumnezeu, fără să dau atenție lucrurilor de pe pământ, pentru că numai lucrurile de Acolo vor dăinui.

Acesta este motivul pentru care în acești treizeci și doi de ani am încercat să stau credincios pe Cuvânt. Nu știu nici un lucru pe care să îl fi stricat, fiindcă am citit din Biblie și am spus numai ce spune Ea. Deci, nu a trebuit să retrag nimic și nici să corectez, pentru că am spus numai ce spune Biblia.

Am descoperit că dacă Dumnezeu spune ceva, noi trebuie să mergem cu acel Cuvânt ca să poată fi împlinit. Noi am văzut aceasta, așa cum am vorbit și aseară despre o vedenie recentă... Trebuia să fiu acolo, și El m-a avertizat cu șase luni înainte să fiu în locul acela și să spun de trei ori: „Du-te acolo cu ei!”

M-am dus cu celălalt bărbat și vedenia s-a împlinit exact, partea lui Dumnezeu, și am fost lăsat singur. Deci, amintiți-vă că trebuie să stați cu Cuvântul și pe Cuvânt, și să mergeți oriunde vă călăuzește El, pentru că atunci veți ieși bine. Sunt sigur.

Știu că sunteți aici de la ora opt și acum este probabil zece, așa că haideți să ne rugăm Domnului nostru.

Este vreo cerere specială? Văd o mulțime de batiste aici. Ridicați mâna toți cei care aveți cereri.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îl cunosc destul de bine și pot să spun că El vede fiecare mână ridicată și cunoaște fiecare inimă, așa că tot ce trebuie să faceți este să îi cereți și să credeți că se va întâmpla. Deci, credeți în timp ce ne rugăm.

Tată ceresc, ca făpturi muritoare în aceste trupuri de carne, ne apropiem de tronul Atotputernicului Dumnezeu și credem că glasurile noastre ajung până la Tine, într-o altă dimensiune, pentru că Isus a spus: „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). El ne-a spus să nu ne îndoim, ci să credem că am și primit ceea ce cerem, și ni se va da. El a mai spus: „...*dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.*” (Marcu 11.23).

Tată, noi știm că acest lucru este adevărat pentru că îl vedem zi de zi și nu este nici o greșeală în Cuvântul Tău. Dar noi suntem slabi și îndoielnici, așa că uneori credința noastră nu se duce până acolo sus.

Doamne, în dimineața aceasta venim la Tine cu un nou început și apucăm Firul Vieții lui Hristos și a făgăduinței Lui. Da, noi venim în prezența lui Dumnezeu prin Numele „Isus”.

Doamne, sunt sigur că Tu cunoști toate cererile care stau în spatele fiecărei mâini ridicate. Și eu am ridicat-o și este ridicată constant spre Tine, fiindcă am nevoie de ajutorul Tău. Te rog să răspunzi fiecărei cereri. Privește spre ei, Doamne, și răspunde cererilor lor de la cel tânăr, la cel bătrân și până la cei din urmă, pentru că Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Adu-Ți aminte și de cererea mea, Te rog și Îți mulțumesc pentru că ai dat odihnă trupurilor noastre, că ne-ai dat înțelegere asupra Cuvântului Tău și a Duhului, și Te rog constant să ne dai o înțelegere mai mare, ca să nu ne îngâmfăm, ci să fim un popor umil, pentru ca Duhul Sfânt să poată locui în noi, să putem împlini Cuvântul lui Dumnezeu și să primim tot ce

avem nevoie pentru acest timp, fiindcă trebuie să fim la locul potrivit ca să se împlinească. Și vrem să fim, Doamne.

Dacă este o casnică în casă, dacă este un muncitor cu ciocanul în mână, dacă este la amvon, dacă este diacon sau administrator, dacă este un copil de școală sau un adolescent, oriunde am fi, Doamne, ajută-ne să putem fi acolo la timpul potrivit, pentru că știm că ai făgăduit și se va împlini întocmai. Aceasta este credința noastră, Doamne.

Noi simțim că nu mai avem mult; timpul este aproape și simțim ceața care vine. Doamne, știm că judecata lui Dumnezeu este gata să vină și îi simțim apropierea, de aceea Te rugăm să ne ajuți. Te rog să mă ajuți și pe mine cu mesajul micuț din dimineața aceasta, pe care l-am intitulat: „Numărătoarea inversă”. Doamne, ajută-ne să înțelegem corect unde ne aflăm.

Sfințește-ne, Doamne, și ia păcatele și nelegiuirile noastre. Fă să nu mai fie printre noi nici unul pierdut, ci toți să fim pregătiți, să fim în acel mare cerc, când ne vom întâlni pe partea cealaltă. Îngăduie ca atunci când se vor striga numele, să auzim: „Prezent!”, după fiecare nume strigat.

Atunci bătrânul va fi tânăr pentru totdeauna; într-o clipă va fi transformat într-un nemuritor, după asemănarea Lui. Atunci vom străluci ca soarele și ca stelele, așa cum a văzut Daniel:

„Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.”, după care i-ai spus: „...tu du-te până va veni sfârșitul; tu te vei odihni și te vei scula iarăși.” (Daniel 12.3,13).

Doamne, fă să fim numărați în rândul celor găsiți vrednici prin Sângele lui Isus; nu prin meritele noastre, ci să fim găsiți vrednici prin meritele Lui, după ce ne-am

mărturisit greșelile, pentru că vrem să stăm în neprihănirea Lui, împreună cu marele profet Daniel și cu toți ceilalți care așteaptă să primească răsplătirea.

Până atunci, fă-ne unelte în mâna Ta, Doamne. Fă-ne urechile unelte de ascultare a Cuvântului Tău, și fă buzele mele instrumente de vorbit, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus, și ajută-ne să înțelegem voia lui Dumnezeu. Amin.

Este greu să încep pentru că sunt foarte multe lucruri pe care aș vrea să le spun într-un timp atât de scurt.

Așa cum am spus aseară, poate că în toamna aceasta sau la iarnă, vom avea o ocazie să trecem prin una din aceste cărți ale Bibliei, înainte de a pleca peste ocean. Dacă va fi cu voia Domnului, voi pleca imediat după Crăciun.

Acum aș vrea să deschideți la **Evrei 11**, de unde vom citi versetele **2** și **3**:

„Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”

Poate vi se pare un text ciudat pentru subiectul pe care l-am ales, căci : „...tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”

Acum aș vrea să vorbesc despre subiectul „Numărătoarea inversă”, fiindcă vreau să fac o paralelă în felul profetic.

Aseară am vrut să aduc un pic de învățătură, în dimineața aceasta aduc un mesaj

profetic, iar deseară voi aduce un mesaj evanghelic.

Deci, „...tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.” De-a lungul timpului, eu am învățat că toate lucrurile naturale sunt un tip, un simbol spre cele spirituale. Așadar, când priviți la ceva natural, să vă amintiți că este un tip, o umbră a ceva spiritual. Înțelegeți? Toate lucrurile pe care le vedem sunt făcute după lucrurile care nu se văd, ceea ce înseamnă că naturalul trebuie să reflecte spiritualul.

Când am venit din Canada, am auzit la radio afirmațiile unui om de știință de aici din Statele Unite, care susținea că omul are patruzeci de milioane de ani de evoluție. El spunea că în anii 1800, în Italia s-au descoperit niște oase despre care se crede că sunt oase umane vechi de patruzeci de milioane de ani. Acest doctor mai spunea că și-a dedicat toată viața studierii acelor oase.

Ce nonsens! Cum și-a irosit omul acela viața încercând să combată Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu a obținut decât o destinație fără sfârșit. Oricine știe că dacă îngropi un os în pământ, după douăzeci de ani se transformă. După o sută de ani, vor mai rămâne numai fragmente din el, iar după o mie de ani ce va mai rămâne? Dar după zece mii de ani? Dar după un milion de ani? Dar după patruzeci de milioane de ani? Este fără sens și să te gândești la aceasta. Nici un os nu se poate păstra patruzeci de milioane de ani, indiferent în ce condiții ar fi păstrat. Poate a găsit ceva care arăta ca un os sau ceva. Dar cum a stabilit că osul acela avea patruzeci de milioane de ani? Vedeți? Adevărul este că Dumnezeu l-a făcut pe om pe pământ cu șase mii de ani în urmă și aceasta-i tot.

Odată am vorbit cu cineva despre evoluția omului și i-am spus că omul este numai de șase mii de ani. Atunci el mi-a spus:

„Frate Branham, eu pot să-ți dovedesc că Pământul este vechi de milioane de ani, ceea ce înseamnă că ceea ce susții tu este greșit.”

„Tu nu crezi Biblia?” I-am întrebat eu.

„Eu cred că Biblia a fost scrisă de oameni.”

„Sigur că mâna omului a scris acele litere, dar în spatele acelei mâini a fost Duhul Sfânt, fiindcă așa spune Biblia.”

„Dar trebuie să admiți că ei s-au înșelat în ce privește Pământul.”

„Biblia nu greșește niciodată, absolut niciodată.”

„Dar se poate observa că munții s-au format în urma unor erupții vulcanice, iar Biblia spune că Dumnezeu a făcut pământul în șase zile”, a continuat el.

„Nu așa spune Biblia. Aceasta este părerea ta, dar nu scrie așa. Haide să mergem la început, în Geneza 1.1 și vei vedea că acolo scrie: *„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”* Punct. Apoi, în versetul 2 scrie: *„Pământul era pustiu și gol”* (în limba engleză scrie: *„Pământul era fără formă”*). Punct. Eu nu știu în cât timp l-a făcut, pentru că nu ne spune. Dar la început, El a făcut cerurile și pământul. Punct. Apoi scrie că Pământul era fără formă. Atunci a început să-l folosească Dumnezeu. Vedeți cum își bat ei capul cu nimicuri?

Dumnezeu a făcut Pământul. Poate a durat o sută de miliarde de ani, dar El l-a făcut. Nu scrie în cât timp l-a făcut și oricum nu este treaba noastră. Biblia spune doar că *„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”* Punct. Aceasta-i tot. Apoi, a început să apară creația, în alt timp, și eu cred că tot ce este aici pe pământ, reflectă cerul.

Cred aceasta pentru că tot ce se vede zbatându-se și luptând pentru viață,

dovedește că există o Viață pe care cea de aici o reflectă. Eu cred că atunci când a făcut omul, Dumnezeu a început să reflecte lucrurile mici, cum este viața animală, după care a creat ceva diferit. Exact aceasta spune Biblia că a făcut.

El a creat mai întâi pomii, viața botanică, și apoi l-a creat pe om. Ultimul lucru pe care l-a făcut pe pământ, ultima creație a fost omul; nu a fost creat nimic mai superior decât omul. De ce? Pentru că omul a fost reflectarea desăvârșită a cerurilor înalte, în care Dumnezeu este un Om. Înțelegeți? Dumnezeu este un Om și El o dovedește. Când a venit jos și a locuit printre noi, Dumnezeu a fost un Om. Vedeți? Un Om. Aceasta arată că desăvârșirea evoluției este Dumnezeu, care este un Om.

Dacă luați un pom, acesta reflectă Pomul vieții care este în cer. Toate aceste lucruri reflectă desăvârșirea. Și așa cum spune Pavel în Evrei, *„tot ce se vede a fost făcut din lucruri care nu se văd.”* Cu alte cuvinte, sunt supranaturale. Așadar, naturalul reflectă supranaturalul. Înțelegeți?

Lucrurile naturale ar fi trebuit să fie veșnice împreună cu supranaturalul, dar păcatul a pervertit totul. Deci, dacă este așa, și cred că este, tot ce se întâmplă pe pământ este un tip spre lucrurile spirituale. Vedeți? Realizările omului trebuie să reflecte ceva.

Aici este trupul natural și el a fost făcut să se reproducă, să nască copii. La nașterea naturală a unui copil vedem că prima dată vine apa, apoi sângele și la urmă viața.

În trupul duhovnicesc al lui Hristos este la fel: prima dată vine apa, apoi Sângele și Viața: neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Vedeți cum le reflectă lucrurile naturale pe cele spirituale?

Nașterea naturală...

Să luăm de exemplu unirea în căsătorie. Pentru căsătorie vedem mai întâi curțarea, apoi învoiala și urmează căsătoria care trebuie să rămână până la sfârșit. La fel este și cu Hristos și Biserica. Vedeți?

Curtarea - Dumnezeu vorbește inimii noastre, iar noi Îl primim și ne predăm Lui (învoiala), după care urmează ceremonia căsătoriei: Mireasa ia Numele Mirelui. Înțelegeți? Aceasta face mireasa: ia întotdeauna numele mirelui.

Sunt atât de multe lucruri despre care am putea vorbi aici. Am o listă care mi-ar lua cel puțin două ore ca s-o dovedesc cu Scriptura. Așa cum arată și 1Ioan 5.7-8, nașterea naturală este la fel ca cea spirituală: „apă, sânge și Duh.” Aici scrie că trei sunt care mărturisesc în ceruri: *„Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei sunt una”*. Și *„trei sunt care mărturisesc pe pământ: apa, sângele și Duhul, dar aceștia trei sunt una în mărturisirea lor.”*

Vedeți, „apa, sângele și Duhul” ca un tip spre nașterea naturală.

Astfel, dacă un om se fixează pe faptul că tot ce trebuie să ai este neprihănirea, se înșeală. Este greșit. Biserica ce crede ca mulți dintre voi, pentecostalii, că tot ce ai de făcut este să te căiești și să primești Duhul Sfânt, este tot greșit, pentru că tu trebuie să treci prin sfințire, care include curățirea, înainte ca să vină Duhul Sfânt. Dacă nu treci prin aceste etape, ai sărit peste Sânge. Înțelegeți? Oamenii spun că botezul cu Duhul Sfânt este nașterea din nou, dar o asemenea părere este tot greșită.

Botezul cu Duhul Sfânt este diferit de nașterea din nou. Nașterea din nou este atunci când te naști din nou, dar botezul cu Duhul Sfânt este când vine puterea în lucrare în acea naștere. Acesta este botezul cu Duhul Sfânt.

Tu ai nașterea din nou când crezi în Domnul Isus Hristos. Înțelegeți? Când crezi și Îl accepți ca Mântuitorul tău, ești născut din nou fiindcă ai trecut de la moarte la

Viață. Dacă vrei să dovedești lucrul acesta, luați Ioan 5.24: *„Cine aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.”* Vedeți? Tu ai Viața fiindcă crezi, dar trebuie să te întorci la Cincizecime ca să fii botezat cu Duhul Sfânt. Exact.

Duhul Sfânt este puterea pentru slujbă. Așadar, când se spune că trebuie să fiți născuți din nou și aplicați aceasta pentru botezul Duhului Sfânt, greșiți. Nu poate fi așa pentru că nu se potrivește cu Scriptura de aici.

Tu iei lucrurile dintr-o parte, dar trebuie să le iei așa cum le-a așezat Scriptura. Vedeți?

„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” Ce? Nu. Dar cum? *„...voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi.”* Vedeți? Ei credeau deja în Viața veșnică și așa mai departe, dar trebuiau să primească Duhul Sfânt pentru putere. *„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori”* (Fapte 1.8), pentru că Duhul Sfânt este un martor al învierii, arătând că ai devenit un om mare în Hristos.

Cum am spus, toate lucrurile naturale sunt un simbol spre cele supranaturale. Eu am fost la Târgul internațional care s-a ținut aproape de Spokane și m-am gândit să-mi duc și familia cu mine. Am fost o singură dată într-un astfel de loc, în Chicago. Aceasta s-a întâmplat cu mulți ani în urmă și am fost împreună cu Hope. Nu am stat acolo decât o zi, din cauza hoților de buzunare și a celorlalte lucruri. Ea purta o agrafă de păr primită de la verișoara mea și cineva i-a furat-o. Oh, a fost groaznic! Am stat doar o zi și ne-am întors.

Târgul acela internațional nu era diferit de târgul de aici din Louisville. Dacă vezi „Space Needle” de care tot vorbesc ei, nu este altceva decât o clădire ca „Brown building”, unde mergi cu liftul opt sau zece etaje și apoi cobori înapoi. Aceasta a fost tot, dar acolo am observat ceva ce mi-a atras atenția.

Germania avea expoziția ei și la fel Rusia și alte țări, pentru că era un târg internațional.

Expoziția germanilor, a francezilor și a celorlalți expozanți nu era mai mare decât pupitrul acesta. Și oamenii de știință aveau exponatele lor. Dar lucrul cel mai important care mi-a atras atenția a fost în legătură cu folosirea tutunului. Mă gândesc că dacă cineva care fumează intră acolo și continuă să fumeze și după ce iese, nu este întreg la minte.

Am văzut cum au luat o țigară, au pus-o într-un dispozitiv și au extras din ea fumul de tutun, pe care l-au băgat într-un tub de chimicale: s-a umplut de cancer alb după o singură țigară. Omul acela a spus: „Mulți afirmă că ei nu inhalează tutunul”, după care a luat țigara, a tras un fum în gură și nu l-a suflat afară pe nări sau pe altundeva, după care a suflat din nou în tubul acela cu chimicale. Nu a mai fost nici un cancer. Dar unde s-a dus? A rămas în gura lui, iar când înghite merge în stomac, desigur.

Atunci m-am gândit: „De ce spun medicii că țigările nu sunt dăunătoare?” Păi, ei pot să-și retragă spusele pentru că fabricile de țigarete le vor da destule dovezi ca să o facă. De fapt, ei își vând dreptul de întâi născut, fiindcă au jurat să nu facă asemenea lucruri și totuși le fac.

Omul acela a continuat: „Aici este mașinăria, dar vă voi dovedi științific aceasta.” Acolo era și Yul Brynner, starul de cinema. El a luat un pachet mic de nicotină și a spus: „Ei spun că este un filtru.”

Un om care face aceasta, arată ce stare mintală are, pentru că nu obții nici un fum dacă nu ai gudron, pentru că gudronul produce fumul. Dacă fumezi o țigară cu filtru, îți vor trebui trei sau patru ca s-o egaleze pe cealaltă, fiindcă ai nevoie de atâta gudron ca să fii satisfăcut. Vedeți? Dacă nu ai fum, nu ai gudron. Deci, trebuie să ai gudron ca să obții fum. Așadar, el a spus: „Dacă vreți să fumați, alegeți una fără filtru, pentru că o singură țigară va avea gudronul cât trei țigări cu

filtru.” Înseamnă că este vorba de vânzare de păcăleli. Toată națiunea aceasta este plină de păcăleli, murdării și alte lucruri.

În continuare, el a arătat cum fumul acela tras în gât sau în plămâni, este la început alb, după care se face roz și apoi vânăt. Acele celule puteau fi văzute numai cu niște lentile puternice.

Și omul de știință a spus: „Când devin violete, ai cancer. Cine fumează un pachet de țigări pe zi, are cu 70% mai multe șanse să moară de cancer decât un nefumător. Ar fi o nebunie să alegi aceasta.

Apoi a mai făcut ceva. A luat o țigară, a pus-o într-o mașinărie și a tras-o de-a lungul a ceva care semăna cu marmura albă; a luat nicotina scoasă dintr-o singură țigară și a pus-o pe spatele unui șoarece alb. A repetat acest experiment cu mai mulți șoareci, timp de șapte zile. Unii dintre ei nici nu au trăit șapte zile. Unul nici nu se mai putea mișca. Nu mai mânca de două sau trei zile, fiind deja plin de cancer pe spate și avea o umflătură de o jumătate de inch (1,27 cm). Dar credeți că aceasta îi oprește pe fumători?

Lângă mine stătea un tip mare și plin de sudoare pe față. El a zis:

„Este impresionant, nu-i așa?”

„Ești fumător?” l-am întrebat eu.

„Sigur că da”, a răspuns el.

„Păi, aceasta ar trebui să te convingă să nu mai fumezi!”

În timpul prohibiției, când era bine dacă puteai vinde o sticlă de whisky, am spus că dacă va continua civilizația, va fi de zeci de ori mai profitabil să vinzi țigări, dar ele sunt de zece ori mai rele decât whisky. Cu siguranță. Este un ucigaș... dar poți să le spui cât vrei, fiindcă nu-ți vor da nici o atenție, ci vor zice: „Oh, este un predicator holly-roller!” Vedeți, ei nu iau aminte.

Ideea mea este că la târgul acela, lumea științifică a arătat ce a realizat pe plan firesc, natural, dar aici, noi arătăm prin cercetarea duhovnicească ceea ce a putut să realizeze Dumnezeu cu oamenii care cred Cuvântul Său.

Ca să ai realizări științifice, trebuie să lucrezi pe tărâmul științei, dar ca să ai realizări duhovnicești, trebuie să lucrezi pe tărâmul spiritual.

Șoarecele acela arăta groaznic; ar fi trebuit să-l vedeți. Aș fi vrut să am o fotografie cu el, dar nu te lăsa să-i fotografiezi. Șoarecele acela a mai trăit câteva ore, dar altul nici nu a mai apucat a șaptea zi. Era mâncat tot de cancer, dar ar trebui să vedeți cum arată un suflet care a respins Evanghelia. Ar trebui să vedeți cât este de hidos, cum este în ochii lui Dumnezeu.

Poate fi de șase picioare înălțime, cu umerii atât de lași și cu părul ondulat, fiindcă aceasta nu înseamnă nimic. Ceea ce este în interior durează, fiindcă ceea ce este la exterior este oricum țărână.

Acolo, la expoziția aceea, ei au arătat ce realizări au obținut în domeniul atomului și alte lucruri. Aveau și o previziune despre cum va arăta Chevroletul în viitor. General Motors îl aveau pe un ecran ca să arate cum va arăta Chevrolet în secolul viitor. Mie mi s-a părut că arăta o țeavă de benzină cu un acoperiș pe ea, și arătau cum va funcționa și cum i se va face aprinderea cu putere atomică, cu un fel de aripi care se ridică una peste cealaltă și vor controla mașina. Acesta era un mare avantaj.

Dacă în dimineața aceasta am deschide paginile Cărții lui Dumnezeu, am vedea cum va arăta Biserica în timpul acela, am vedea realizările făcute de Dumnezeu.

Ceea ce se petrece pe pământ simbolizează ceva ce vine din altă parte, dar pământul este într-o stare pervertită, fiindcă este o lume a întunericului și a păcatului.

Vedeți? Acolo este adevărata reprezentare a tabloului duhovnicesc, într-o altă dimensiune. De la tridimensional la reprezentația a șase dimensiuni. Oh, sunt atât de bucuros pentru aceasta!

Haideți să privim puțin realizările pe care le-am avut în ultimii ani. Să începem cu ceva ce s-a întâmplat. Nu vă voi ține mult, ci voi termina foarte repede, cu ajutorul Domnului.

Oh, când a venit aceasta, am crezut că zbor!

Observați! Cu câțiva ani în urmă, transportul se făcea cu cai și căruțe, iar aceasta nu a fost demult. Și eu am călătorit cu trăsura dar și călare pe cal. Când aveam cincisprezece sau șaisprezece ani, am mers cu calul și șareta în oraș, am venit chiar până la această biserică. Era un drum plin de noroi, iar mai încolo era o mlaștină cu buruieni înalte cât casa. Dar acum am venit cu mașina. Ce diferență!

Timpul calului și al căruței a trecut și a venit timpul automobilului. Apoi a venit timpul avionului care nu a mai umblat pe pământ, ci în aer. Acestea sunt realizările științei, iar dacă cineva are înțelegere duhovnicească, toate acestea sunt un simbol spre realizările făcute de Dumnezeu cu Biserica Sa. Să nu uitați că mesagerul unei epoci vine întotdeauna la sfârșitul mesajului precedent. Noi știm aceasta din epocile Bisericii.

Al cui a fost timpul calului și al căruței? A fost sfârșitul epocii luterane. Vedeti, acesta a fost timpul calului și al căruței, timpul în care ei au crezut în neprihănire. Atunci Dumnezeu a adus biserica de la romanism, de la catolicism, pe tărâmul realizărilor duhovnicești, pentru că *ei vor trăi prin credință.*” Acesta a fost sfârșitul timpului calului și al căruței.

Următoarea realizare în domeniul transportului a fost automobilul. Poate ați observat că automobilul își mărește tot timpul puterea. În epoca lui Wesley a fost adusă o altă realizare duhovnicească, sfințirea. Deci, biserica s-a ridicat de la starea de neprihănire la starea de sfințire.

Aș vrea să spun că ceea ce numim „biserică” nu este Biserica. Biserica este Biserica adevărată, duhovnicească. Problema este că de zeci de mii de ori mii de luteranii care mergeau la biserică, nu știau despre neprihănire mai mult decât știe un porc despre o șa. Ei nu au știut nimic despre aceasta.

În epoca wesleiană, mii de oameni au „profesat” sfințirea, dar nu au știut nimic despre puterea de sfințire a lui Dumnezeu, nu au știut mai multe decât știe un iepure despre cizmele de zăpadă. Ei nu au știut absolut nimic.

Dar acolo era un popor care a obținut ceva. Aleluia! Înțelegeți unde vreau să ajung. Era cineva care știa ce înseamnă neprihănirea în ochii lui Dumnezeu, să ai pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos. Câțiva dintre luterani au fost credincioși și au crezut. Nu a contat ce a spus biserica catolică, ei au crezut Cuvântul lui Dumnezeu și au stat pe El, fiindcă mesagerul acelei epoci a propovăduit că ei vor trăi prin credință, și ei au crezut aceasta, au crezut că neprihănirea se primește prin credință. Astfel, prin harul lui Dumnezeu, au putut să trăiască neprihănirea, să aibă pacea prin Domnul nostru Isus Hristos.

Apoi, observăm că au venit metodiștii cu sfințirea. Erau mulți care erau sfințiți cu adevărat, dar erau și care doar pretindeau că sunt sfințiți deși nu știau nimic despre sfințire. Ei spuneau că s-au plecat jos, au plâns și s-au ridicat zicând: „Slavă

lui Dumnezeu că sunt sfințit!”, după care au plecat și au trăit la fel ca până atunci.

Dar unii din acei bărbați și femei au fost sfințiți cu adevărat față de lucrurile lumii și au trăit o viață predată, punând deoparte viața lor veche. De ce? Pentru că aceea a fost epoca automobilului care avea mai mulți cai putere.

Vechiul automobil Ford „T” avea probabil cincisprezece sau douăzeci de cai putere. Vedeți, cincisprezece sau douăzeci de cai putere adunați într-un motor mic ca acesta: sfințirea. Când știința a realizat ceva pe plan natural, Dumnezeu a realizat ceva pe plan spiritual. Vedeți, tot timpul are loc ceva. Și după epoca sfințirii...

Să luăm bărbați ca bătrânul Beverington, sau uitați-vă la John Wesley, George Whitfeld, Finney, Knox și ceilalți metodiști vechi care s-au ostenit. Ei au trecut ca prin iad când au fost pe pământ, și au fost chinuiți pentru că credeau Cuvântul lui Dumnezeu care învăța sfințirea, al doilea pas al harului, au stat pe ea, au crezut și au făcut minuni.

Așa cum Henry Ford și ceilalți au trecut de la calul cu căruță la vechiul Ford model „T”, și Wesley s-a dus mai departe după epoca luterană.

Apoi a venit Cincizecimea. Și așa cum lumea științifică a putut să realizeze „mașina zburătoare”, frații Wright au fabricat avionul care era cu mult mai departe decât mașina care rula pe străzi, fiindcă zbura prin aer. Ceea ce au făcut frații Wright pe pământ, arăta că era pe cale să se petreacă un lucru spiritual cu mult mai mare.

Când frații Wright au realizat avionul, omul a putut să-și ridice picioarele de pe pământ, iar Cincizecimea s-a revărsat și a luat-o în sus cu un dar duhovnicesc, cu botezul Duhului Sfânt. O, aleluia! A luat-o în sus, și-a dezlipit picioarele de pe pământ și a „înotat” în aer. Oh, cât era de departe de cal și de căruță; cât de departe era de automobil. El era în aer! Bubuia și pufăia, dar zbura.

Vedeți, ceea ce realizează omul pe pământ este făcut din lucruri care nu se văd. Dumnezeu a fost în stare să realizeze ceva printr-un popor plin de Duhul Sfânt, care flămânzea, înseta și stătea pe Cuvânt.

Acum, dacă Wesley n-ar fi pășit afară, în Cuvânt, și nu s-ar fi ales cu un renume rău din cauza aceasta, fiind numit nebun și în toate felurile, n-ar fi putut să aibă nici o realizare. Dar el a fost unul din marii „savanți” ai lui Dumnezeu. Și Luther a fost unul din marii „savanți” ai lui Dumnezeu. Lor nu le-a păsat ce spuneau bisericile, ce spuneau organizațiile. Lui Luther nu i-a păsat ce au spus catolicii, ci a luat „chimicalele” lui Dumnezeu din Cuvânt, le-a pus împreună și biserica s-a mișcat prin credință.

Wesley le-a pus împreună cu Sângele și biserica a fost sfințită.

Penticostalii au crezut că botezul cu Duhul Sfânt, că făgăduința este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe, au pus „chimicalele” împreună cu Cuvântul lui Dumnezeu și au luat-o în sus. Aleluia! Ei s-au ridicat pentru că au fost în stare de o asemenea realizare.

Cum au făcut oamenii aceștia? Cum a descoperit Luther? Cum a descoperit Wesley? Dar ceilalți?

Pentru că lucrurile materiale erau chiar aici pe pământ, lucrurile cu care au putut face modelul „T”.

Acolo era electricitatea care să pună mașina în mișcare. Acolo era benzină, erau pistoane, carbon pentru generator și tot ce le trebuia pentru a fabrica această mașină. Oamenii care au crezut în tărâmul științific natural, au exploatat aceasta și nu au acceptat nici un „Nu!” Ei au crezut. Au avut în inima lor o descoperire și au stat pe ea până când au putut dovedi că aveau dreptate.

Așa a dovedit și John Wesley sfințirea. Materialul era acolo, fiind adus de Cuvântul lui Dumnezeu și el l-a crezut. Nu a contat faptul că întreaga biserică anglicană l-a pus deoparte, el a stat cu convingere și a dovedit-o. Și pentecostalii au venit și au dovedit, fiindcă aveau materialul care dovedea că Duhul Sfânt avea dreptate. Ei au privit în sus.

Ați observat cum aceste realizări l-au însoțit pe unul și au fost un dar pentru celălalt? Era într-o formă mai înaltă. Vedeți? Automobilul era o formă mai înaltă de transport, mai avansată, decât cea cu calul, iar avionul era o formă de transport mai înaltă decât automobilul, dar pe toți i-au însoțit „cailor putere”. Amin.

Dacă a fost așa cu cailor putere, cum este cu puterea lui Dumnezeu? Cum este cu Duhul Sfânt și cu puterea Sa?

Puterea Duhului Sfânt poate să te ducă la neprihănire, la fel cum te poate și sfinți; și aceeași putere a Duhului Sfânt care te sfințește, poate să te umple cu Prezența Sa, și știința a găsit-o. De ce? Pentru că erau „savanți” duhovnicești. Amin. Ei au văzut lucruri și au crezut.

Oamenii de știință au făcut-o prin educație, dar savanții duhovnicești au făcut-o prin descoperire. Unul a făcut-o prin educație, dar celălalt a făcut-o prin descoperire. Oh, dacă ați putea vedea aceasta! Acolo sunt materiale diferite. Așa este.

Deci am văzut cum merge, cum a realizat Dumnezeu aceasta... la Cincizecime, ei au fost ridicați în aer. Atunci au fost restituite bisericii: vindecarea, vorbirea în limbi, descoperiri, darurile Duhului, despre care Luther și Wesley nu au știut nimic. Ei nu au învățat despre aceste lucruri, pentru că nu știau nimic despre ele; nu erau pentru epoca lor.

Ce a știut Henry Ford despre avion înainte de a fi fabricat de frații Wright? Nu a

știut nimic. Așa cum oamenii care au trăit cu cinci sute de ani înainte de apariția automobilului, nu au știut nimic despre „căruța fără cai”, doar că Biblia scria despre aceasta.

Deci, oamenii au avut aceste realizări în urma cercetărilor științifice. Dar când aceste lucruri se întâmplau pe pământ, Dumnezeu le reprezenta printr-o realizare în Biserica Sa. *„Așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd, ci din lucruri care nu se văd.”* (Evrei 11.3).

În ultimii cincizeci de ani, epoca Cincizecimii a trimis în jurul lumii o trezire însoțită de tot felul de lucruri: bolnavii erau vindecați, șchiopii și orbii erau vindecați. Credeți că au fost crezute de lume? Nu, domnilor. Ei nu l-au crezut nici pe Luther și nici pe Wesley; și nu i-au crezut nici pe cei de la Cincizecime.

Dar un bărbat care a vrut să cerceteze, a luat Biblia și a dovedit că avea dreptate. Amin. Acum trebuie să ne amintim și să credem când vedem toate aceste lucruri care sunt un simbol. Noi am trăit epoca Cincizecimii, și așa cum am dovedit aici, epoca rusalistică a trecut în epoca laodiceană.

Dar acum s-a întâmplat ceva: avem un astronaut. John Glenn a fost primul nostru astronaut și vedem că lucrul acesta este mult mai înalt decât avionul. Avionul poate să zboare numai unde este presiune, dar aici este o putere atomică, o putere mai mare care propulsează mult mai sus decât avionul. Așa este. Ei au putut să facă aceasta și iată că în epoca naturală avem un astronaut.

Să nu uitați că mesagerul vine întotdeauna la sfârșitul mesajului anterior. Noi am dovedit aceasta, iar acum suntem în timpul astronautului. Amin și Amin.

Știința a dovedit că poate avea un astronaut care merge atât de departe încât nu mai poate fi văzut cu ochii naturali; care poate merge acolo sus unde nu este presiune. El poate merge acolo pentru că are o capsulă presurizată. Astfel, poate

naviga în jurul Pământului și să vadă toată lumea, de sus. Un astronaut. Oh, ce epocă vine! Da, domnilor, să treci dincolo de lucrurile naturale și să vezi acele lucruri!

Ce simbolizează aceasta? O epocă duhovnicească, un timp duhovnicesc în care Dumnezeu are astronauti duhovnicești. Amin. Ei sunt chiar acum aici, aleluia, vulturi care pot merge în văzduh, mai sus decât orice altă pasăre. Ei pot naviga deasupra tuturor, astronauti duhovnicești, glorie, care pot lua Cuvântul lui Dumnezeu și să dovedească faptul că El este Același ieri, azi și în veci. Oh, Doamne, glorie! Aceasta mă face să mă simt bine pentru că trăiesc în epoca aceasta. Ce lucru minunat pentru un astronaut spiritual. Vedeți?

Ce au făcut savanții firești? Au avut aceste realizări. Dar și Dumnezeu are prin acești oameni care stau pe Biblie și spun: „El este Același ieri, azi și în veci”, fără să le pese ce spune cineva... Ce este aceasta? Tu devii un astronaut care poate merge mult mai departe de gândirea denominațională. Este dincolo de orice, este dincolo de lucrurile bisericii, iar tu vei sta acolo cu Dumnezeu și doar cu El. Astronauți.

Dar să nu uităm că pentru a fi astronaut, trebuie să intri într-o capsulă și să nu mai ai control. Acolo ești controlat de puterea radarului; o putere atomică ce te ridică în spațiu și care este controlată de la turn. Amin. Glorie!

Astronauții lui Dumnezeu sunt la fel. Ei intră într-o capsulă, într-un Trup care este Trupul lui Hristos, iar după aceea nu mai sunt ei. Nu a fost John Glenn, ci capsula în care se afla, era racheta. El a stat doar acolo și nu a făcut nimic. El a avut curajul să urce acolo și să spună că este în ordine, pentru că știința a dovedit că este în ordine.

Dumnezeu vrea oameni care să vină în Hristos și să creadă că El este Același ieri, azi și în veci; vrea oameni care nu mai folosesc propria lor gândire, ci se lasă mutați în locurile cerești, controlați de Duhul Sfânt. Amin. Astronauți.

Cât de departe sunt astronauții de cal și de căruță! Cât sunt de departe chiar și de avion. Cât este de departe de neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Acestea vin la vulturi.

Întâi au fost șopârle, apoi au fost găini, ciori, dar acum sunt vulturi și nu pot fi urmați de nimeni. Vulturul este o pasăre deosebită. El poate zbura mai sus decât orice altă pasăre. El este făcut să vadă și are privirea ageră când ajunge sus.

Unii oameni pot sări sus de tot, dar când ajung acolo nu știu unde se află, și aceasta din cauză că nu pot vedea mai departe decât pot sări. Dar sunt unii care pot privi înapoi și să vadă ce se întâmplă. Aceștia sunt vulturii. Vulturul poate vedea tot și așteaptă până când aude un mesaj care îi spune ce să zică. Acesta este astronautul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Au urmat toate celelalte realizări, și atunci de ce să nu urmeze și aceasta? Astronauți pentru Isus... Amin. Astronautul nu pleacă prin puterea lui, ci este aprins. Tot ce are de făcut el, este să intre înăuntru. Aceasta-i tot ce trebuie să facă, să intre înăuntru și Dumnezeu va face aprinderea.

Nu este vorba de puterea benzinei, așa cum nu este vorba de vreun crez bisericesc. Este puterea atomului lui Dumnezeu care vă împinge sus în spațiu. Amin. Oh! Ce este cu acești astronauți? Ei au luat cuvântul „neprihănire”, doar cuvântul „neprihănire” și au intrat în toată Biblia. Amin. El a intrat în tot pentru că știe că Dumnezeu este în stare să împlinească fiecare făgăduință pe care a dat-o. El stă acolo și așteaptă. Oh, vai! Pentru că Cuvântul Se manifestă singur. Dacă ești astronaut și ești bolnav, nu uita: intră în Hristos și așteaptă numărătoarea inversă. Aceasta-i tot. Nu te îngrijora pentru că El va aprinde Focul. Ei au realizat aceasta pentru că așa a făgăduit Dumnezeu.

Deci, cu cât este mai mare puterea astronautului decât vechea putere a calului, decât puterea automobilului sau a avionului.

Vedeți, astronautul este atât de sus încât poate vedea lucruri pe care omul aflat în

căruța trasă de cal, nu le poate vedea. El este atât de sus încât poate vedea lucruri pe care omul din automobil nu le poate vedea; este atât de sus încât poate vedea lucruri pe care omul din avion nu le poate vedea. El iese din simțuri. Amin! Glorie! Aceasta este. Astronautul este dincolo de orice realizare la care s-ar gândi omul firesc, organizația sau denomi-națiunea.

Ei spun: „Oh, tu trebuie să fii metodist, să fii baptist sau să aparții de aceștia sau de ceilalți”, dar el este astronaut și navighează afară de ... Amin. Oh, cât îi sunt de recunoscător pentru aceasta!

Și nu uitați: astronautul este controlat de puterea radarului. Ați văzut cum a intrat John Glenn înăuntru. Eu am văzut marele radar de la Cape Canaveral. Tu nu puteai să-l vezi pe astronaut nicăieri, dar puteai să știi unde este după cum arăta radarul. Acolo era el. Vedeți?

Dar și noi avem un radar, iar acesta este rugăciunea. Rugăciunea este puterea radarului care îndrumă astronautul. „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Vedeți? Urmăriți cum se desfășoară rugăciunea și puteți vedea încotro arată. Amin. Urmăriți cum se roagă biserica și veți vedea încotro se îndreaptă proiectilul. Poți să vezi unde merg astronautii după felul cum se roagă biserica.

Dacă se roagă: „Doamne, noi nu credem în lucrurile acestea...”, oh, astronautul acela vine în jos! Aceasta-i tot. Oh, frate!

Dar când toate lucrurile sunt posibile: „Doamne, toarnă Duhul Sfânt peste biserică și dă-ne ce avem nevoie. Revarsă Duhul Sfânt peste noi și îndepărtează orice gând de argumentare, fiindcă credem că Cuvântul are dreptate și noi vom sta numai pe El.” Atunci urmăriți ecranul și veți vedea că începe să se ridice așa. Vedeți? Astronautul merge mai departe și mai departe în văzduh. Hmm! Ce minunat! Se ridică deasupra oricărei denomi-națiuni, a oricărui crez.

Să nu uitați că neprihănirea corespunde unui crez. Așa este. Tu crezi neprihănirea la fel ca luteranii sau unii din sateliții lor. Aceasta sunt, niște sateliți, dar nu au plecat încă de pe pământ. Apoi este sfințirea și sateliții lor.

Tu zici: „Care sunt sateliții luteranilor?” Ei bine „Biserica lui Hristos” și cei de acolo.

„Care sunt sateliții pentru Wesley pentru metodiști?” Nazarinenii, sfinții pelerini. Apoi sunt pentecostalii și sateliții lor, ai avionului: unitarienii, trinitarienii, cei cu doi dumnezei, „Adunarea lui Dumnezeu”, toți aceștia sunt prinși în crezuri denominaționale.

Dar astronautul trece de bariera sunetului, merge dincolo de toate acestea și nu aude nimic. Oh, vai! El merge dincolo de toate; este în cer, unde toate lucrurile... și trăiește în prezența lui Dumnezeu.

Da, domnilor. El a promis, Cuvântul Lui spune că El este Marele Preot. Vedeți cum stă acolo Marele Radar și se mișcă? Urmăriți-L în adunare. Puteți observa cum vine Duhul Sfânt jos în forma unui Stâlp de Foc așa cum a fâgăduit, dar un credincios adevărat nu va sta să argumenteze despre aceasta. Ce este El? El este Ecranul Radarului. Urmăriți-L cum începe să arate în jur. Amin. Și astronautul îl prinde pe acesta și pe celălalt: „Tu ai cancer. Tu ai cutare... Tu ești din locul cutare... Domnul Isus te face bine.” Aleluia! Astronauții decolează. O, ce biserică ar trebui să fie aceasta, fiindcă este aici!

Realizările au fost dovedite cu știința. Au arătat aceasta la târgul acela internațional. Amin. Epoca astronautului, în care trăim, a fost dovedită pretutindeni. Vedeți: „...făcute din lucruri care nu se văd.”

Vedeți, toate lucrurile sunt făcut din ceva venit din cer. Este Dumnezeu însuși în acea a șasea dimensiune. Este puterea lui Dumnezeu. Noi suntem în locurile cerești, am fost ridicați sus, în acea dimensiune, dincolo de aceste lucruri care

merg cu lacrimi în mormânt. Aleluia!

Noi am intrat în Astronaut, am navigat acolo sus, am văzut unde este și ne-am întors înapoi. Glorie! Acolo bătrânul va fi schimbat într-o clipeală de ochi. Acolo îi vom vedea pe cei bătrâni, din nou tineri.

Voi ziceți: „De unde știi?” Așa învață Biblia. Dumnezeu a trimis acolo sus un Astronaut și știm ce se întâmplă pentru că a venit înapoi. De aceea nu ne facem griji pentru că murim. Moartea este nimic; moartea este Viață. Da, domnule. Îți ridici picioarele de pe pământ și poți pleca. Oh, cât este de minunat!

El ne-a promis toate aceste lucruri în Cuvântul Său, deoarece Evrei 13.8 spune că El este Același ieri, azi și în veci. Aceste lucruri au putut fi realizate de Dumnezeu printr-un Om care S-a predat Lui, Cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă El va sta întotdeauna pe Cuvânt, așa cum am spus și aseară.

Să știți că astronauții nu sunt ceva nou. Ce ziceți de Ilie? Dacă el nu a fost un astronaut, atunci nu am văzut niciodată vreunul. Ilie s-a dus acolo unde John Glenn nici nu s-a gândit să meargă.

Dar a mai fost o decolare, mai devreme. Numele lui era Enoh. El s-a dus sus pentru că era un astronaut. Desigur. El era presurizat și nu a avut trebuință să fie schimbat. El era deja presurizat când a început să umble, așa că a ieșit afară din această dimensiune și lucrurile ei și a mers în prezența lui Dumnezeu.

Mai era un bătrân care nu mai putea să umble foarte bine. El se certa cu Izabela din pricina părului ei scurt și a feței vopsite, iar Dumnezeu a trimis jos un car de foc și i-a zis: „În după-amiaza aceasta, am să te iau sus pe nori!” Astronaut.

Odată, a venit Unul ca să moară pentru noi toți, iar Dumnezeu L-a ridicat a treia zi.

Cinci sute de oameni au stat și au privit cum a fost luat în nori însoțit de un Glas care spunea: „Mă voi întoarce.” Și în timp ce stăteau și priveau uimiți, s-a arătat un înger care le-a spus: „Același Isus care a fost luat sus, Învățătorul astronaut, Se va întoarce în același fel, într-un trup nemuritor.” Aleluia! Și noi vom avea un trup asemenea Lui, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oh, aleluia! El a trecut de orice barieră a sunetului, de orice raționament, de orice gândire, de tot.

Orice om care trăiește pentru Dumnezeu va trebui să meargă dincolo de cele cinci simțuri, dincolo de orice educație și de orice realizare omenească, să-L creadă pe Dumnezeu, să pună totul deoparte și să se îndrepte spre cer. Amin.

Ceea ce au reușit să realizeze astronauții pe plan firesc, Dumnezeu poate să facă spiritual prin Biserica Sa, prin oamenii duhovnicești care cred. Orice bărbat sau femeie care are curajul să-L creadă pe Dumnezeu pe Cuvânt, în orice situație, este un astronaut.

Ceilalți vor spune: „Oh, oamenii aceștia sunt niște dezechilibrați! Îi auziți cum plâng și strigă? Auziți? Oh, sunt niște dezechilibrați!” Vedeți? Ei nu înțeleg.

Cineva m-a întrebat: „Frate Branham, când ai văzut locul acela, ai visat?” Nu am visat. Eu stăteam acolo sus și mă vedeam cum stăteam în pat. Poate visam, dar mă uitam înapoi și mă vedeam acolo jos. Înțelegeți? În dimineața aceea, El mi-a făcut parte de o călătorie de astronaut...

... arată că radarul tău te va îndruma afară, exact unde este. Acum, nu eu sunt Acesta, ci este El. Este duhul vostru care crede acest Mesaj și este Duhul Sfânt care stă aici unde sunt eu, iar voi credeți, vă conectați și iată cum răspunde înapoi. Astronaut. Amin. Oh, ce minunat! Da, domnilor.

Oamenii de știință au făcut un lucru mare; l-au făcut atât de mare încât au început să se teamă de el. Așa este. Au obținut așa rezultate încât se tem de ele. Cu doi

ani în urmă au spus că mai sunt trei minute până la miezul nopții. Ei sunt speriați. După realizările pe care le-au obținut pe plan firesc în domeniul astronauticii, se gândesc să dacă Rusia va arunca în aer aceasta țară, vor zbura pe lună.

Zilele trecute am auzit ceva foarte drăguț. Erau doi indieni micuți care vorbeau unul cu altul. Aveau acele pene în păr, și-au strâns mâna unul celuilalt și unul dintre ei a zis:

„Frate, în curând ne vom recăpăta țara înapoi pentru că omul alb pleacă pe lună.”

Acum, ei vor să facă o mulțime de capsule pentru astronauti în care să stea. Vine epoca atomică, iar atunci vor arunca pământul în aer. Ei se gândesc că vor avea aceste capsule, vor merge cu ele pe lună și vor începe o nouă civilizație acolo. Dar nu vor ajunge acolo! Cred din toată inima că nu vor ajunge acolo.

În același timp adevăratul credincios în Hristos a intrat în Astronautul lor. Amin. Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Astronaut. Oh, într-un sigur Trup care poate rezista la orice presiune. Ei L-au încercat în cuptorul încins și a rezistat, nu s-au aprins. Era de șapte ori mai fierbinte, dar El poate rezista oricărei presiuni. Ei L-au încercat peste tot, dar întotdeauna a ieșit biruitor.

Deci, savanții spirituali au putut dovedi că puteau să reziste la orice. Vedeți? Credinciosul adevărat și duhovnicesc L-a însoțit și a intrat în Astronautul lui Dumnezeu, în Hristos, crezând toate lucrurile și punând deoparte toate crezurile: crezul pentecostal, crezul baptist, crezul metodist. El a intrat în Astronaut spunând: „Doamne, când este gata?” Oh, vai! Ce face El? Vine în aceste adunări mici și ascultă număratoarea inversă a Cuvântului lui Dumnezeu.

Când John Glenn a stat acolo în dimineața aceea, toți ascultau număratoarea inversă: „10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0!” Vedeți? Și acum au ajuns într-un punct în care au spus: „Mai sunt trei minute până când ceva își va lua zborul!” Ei nu știu ce

este aceasta. „Trei minute până la ora „zero”.”

Fiți atenți! Credinciosul adevărat este în Hristos, iar pentru cel ce este în Hristos nu este nici o osândire.

Credincioșii adevărați propovăduiesc Cuvântul și stau pe Cuvânt. Indiferent ce vor spune denomițațiunile, ei vor crede; vor sta neclintiți pentru că este Cuvântul.

Denomițațiionali vor provoca o mare ceartă și îi vor excomunica, îi vor da afară și vor spune că sunt nebuni, dar ei stau drept pe Cuvânt. Cât timp este făgăduit de Dumnezeu, ei vor sta acolo pentru că sunt astronauti. Ceilalți vor căuta să se scape de ei, dar ei vor pleca oricum, așa că lăsați-i în pace!

Ei stau în locurile cerești în Hristos Isus și ascultă numărătoarea inversă: epocile Bisericii și așa mai departe. Glorie! Aceasta vă face să vă simțiți bine, nu-i așa?

Ascultați numărătoarea inversă!

Ce este numărătoarea inversă? „Toate aceste lucruri făgăduite s-au împlinit aici. Aici este făgăduința, aici s-a împlinit. Ceea ce a promis pentru astăzi, este aici printre noi.”

Ce fac ei? Ascultă numărătoarea inversă De unde vine? De departe, de la Luther: neprihănire, sfințire... 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2... Sus. Ce fac ei? Așteaptă plecarea, ora Zero. Amin.

Biserica este gata să urmeze această mare orbită și marele timp al numărătorii inverse... Aș vrea să vă explic ce este numărătoarea inversă. Cred că am mai explicat aceasta aici, în biserică.

Observați! Când astronautul firesc este gata să părăsească pământul, începe o numărătoare inversă de la „10” la „0”. Eu nu am încercat să împart acest Mesaj și să-i dau o aplicație spirituală, pentru că mi-ar fi luat prea mult timp azi-dimineață, dar aș vrea să vă explic.

„Zece” este un număr lumesc, omenesc; „șapte” este numărul desăvârșirii lui Dumnezeu. El a făcut cerurile și pământul în șase zile, iar în a șaptea zi S-a odihnit. Lumea, mai bine zis, biserica luptă de șase mii de ani împotriva păcatului, iar „șapte” este Mileniul, Sabatul.

„Șapte” este numărul desăvârșit al lui Dumnezeu. El ne-a dat numărătoarea inversă corectă, iar numărătoarea Lui nu este de la „zece”, ci de la „șapte”. Noi tocmai am trecut prin cele șapte Epoci ale Bisericii și știm din Apocalipsa că prima în numărătoarea inversă, a fost prima epocă. A doua a fost cea de-a doua epocă din cele șapte și aici, așa cum vedem pe desen, se vede clar că noi am avut această numărătoare. Prima în această numărătoare a fost Efes, apoi Smirna, Pergam, Tiatira, a cincea a fost Sardes, a șasea a fost Filadelfia și a șaptea a fost Laodicea, ultima epocă a Bisericii. Apoi vine ora „Zero”, când Biserica trebuie să plece, după ce epocile Bisericii și-au împlinit perioada lor.

Noi știm că epoca Tiatira a venit și s-a terminat; epoca Efes a venit și s-a terminat, epoca Filadelfia a venit și s-a terminat. Acum suntem în epoca Laodicea, la sfârșitul ei. Și aceasta este numărătoarea inversă.

Dacă ați observat în lecțiile anterioare despre Biserici, El ținea în mână Sa, șapte stele, care sunt șapte slujbe în cele șapte epoci ale Bisericii. Fiecare este identificat în mod desăvârșit așa cum a făcut Dumnezeu numărătoarea Lui. De când a plecat și până când Se reîntoarce, Domnul Își adună un popor pentru Numele Lui.

Numărătoarea a început în ziua Cincizecimii. Prima epocă a Bisericii, Efes, l-a avut ca stea-mesager pe sfântul Pavel. El a venit și a început numărătoarea. A doua

epocă a Bisericii, Smirna, l-a avut pe Irineu; a treia epocă a Bisericii a fost Pergam și l-a avut ca mesager pe sfântul Martin din Tours, Franța.

În timpul epocii întunecoase a prigoanei, în a patra epocă din numărătoare, Tiatira, l-am avut pe Columba. Mesagerul pentru epoca a cincea, Sardes, a fost Martin Luther; în epoca a șasea a numărătorii a fost John Wesley, iar acum suntem în epoca a șaptea, în epoca Laodicea. Noi așteptăm acel mare mesager al celei de-a doua veniri a lui Elisei. Imediat ce acesta se va arăta este ora „Zero” și Biserica pleacă Acasă, merge în cer, dincolo de lună și stele, dincolo de toate și se întâlnește cu Isus.

De unde au venit aceștia și unde s-au dus? În acest Astronaut. Și cum au intrat oamenii prima dată în Astronaut? Așa vor trebui să intre de fiecare dată. Așa este. Trebuie să intre în același fel cum a intrat primul, fiindcă pe această mare orbită a acestui Trup mare de oameni...

În zilele lui Noe a fost o singură ușă și acea ușă a fost singura intrare. Toți care au intrat înăuntru, fie că s-au dus la primul etaj, sub neprihănire, la al doilea sau la al treilea etaj, toți au intrat pe o singură ușă; toți au intrat la fel.

La fel este și în această zi a astronautilor. Noi trebuie să intrăm la fel, să venim la fel, prin același Mesaj, prin același Hristos, prin aceeași putere pe care au primit-o cei din ziua Cincizecimii. La fel. Tot timpul a fost Același, pentru că este aceeași Ușă. Și cum intrăm în acest Trup? Prin Ușă, iar Ușa acestui Trup este Isus.

Deci, noi intrăm și suntem născuți în Împărăția lui Dumnezeu, prin Ușă, prin Isus Hristos. Acum, Ușa este atât de aproape în epoca Laodicea, ultima din numărătoare, iar Biserica este gata s-o ia pe orbită înainte să înceapă toate necazurile și lucrurile care vor veni și își urmează calea spre cerurile cerurilor. El va duce Biserica în sânul lui Dumnezeu. Amin...

În dimineața când a decolat John Glenn, toată lumea era cu fețele în palme, plângea și se ruga, întrebându-se dacă va reuși. Apoi, când au început să iasă flăcările din acei atomi și racheta a început să se ridice din Cape Canaveral, toți strigau și se întrebau plângând ce se va întâmpla cu astronautul lor?

Oh, dar și Biserica va împărți niște Foc. Glorie! Amin. Numărătoarea inversă se apropie. Amin. Neprihănire, sfințire, botez cu Duhul Sfânt, epoca Laodicea. Suntem la sfârșit! Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. „10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0!” Ei nu vor mai plânge, pentru că atunci când Biserica va urma Astronautul în cer, ca să fie cu Isus Hristos, vor fi numai cântece, bucurie și laude lui Dumnezeu. Amin.

În realizarea firească, ei își iau zborul spre lună, dar în realizarea duhovnicească, ne vom lua zborul spre cer. Amin.

Astronautul firesc încearcă să găsească un loc pe lună, dar noi avem pregătit deja un loc în cer.

„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc și voi trimite înapoi un Astronaut să vă ia.” Numărătoarea inversă a început. Credeți? Amin. „10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0!” și Focul începe să se împartă, slujba este încununată cu slavă. Aleluia!

Bătrâna Rachetă începe s-o ia din loc, dar nu se îndreaptă spre lună, ci merge în Slavă. Ea este acolo, împrăștiind Focul lui Dumnezeu.

Puterea Duhului Sfânt o ridică în sus, dincolo de lună și de stele, dincolo de orice realizare a omului. Într-una din aceste dimineți, Biserica își va lua zborul spre sânul lui Dumnezeu, în ceruri. Prieteni, omul a avut realizări prin lucrurile care se văd, dar Dumnezeu a arătat aceasta duhovnicește.

Haideți să intrăm repede în Astronaut pentru că a început numărătoarea inversă și Ușa Se va închide în curând.

Știința spune că mai sunt numai trei minute. Poate se va spune imediat „una”. Haideți să intrăm înăuntru! Credeți că numărătoarea inversă a început?

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment.

Tată, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2... Dumnezeu!

Popoarele se destramă, Israel se trezește

Semnele au fost spuse de proroci

Zilele neamurilor sunt numărate

Întoarceți-vă la ai voștri, voi, cei împrăștiați.

Oh, ce timp! Lumina de seară strălucește. Oh, Dumnezeu, Te rog să faci ca orice neputincios să pună deoparte gândirea lui educațională, ideile contrare Cuvântului și în dimineața aceasta să intre în acest Astronaut glorios, pentru că suntem născuți în El, să fim o parte din Astronaut.

Tată ceresc, Te rog să-i botezi pe credincioșii de astăzi în acest mare Trup al lui Hristos, prin Duhul Sfânt. Îngăduie ca bazinul să fie plin de oameni care-și mărturisesc păcatele și sunt îngropați în Numele lui Isus Hristos pentru a intra în Astronautul care merge dincolo de lună și de stele, dincolo de crezuri și denomițiuni.

Noi am văzut numărătoarea. Tu ne-ai spus ce va fi, cele trei stadii, ce va fi cu aceste epoci ale Bisericii: cu prima epocă, cu a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea, iar acum suntem la a șaptea. A șaptea, epoca în care suntem acum este ultima.

Numărătoarea merge. Epocile au fost numărate, epoca luterană, epoca wesleiană, epoca penticostală și acum, Domnul îi adună în Astronaut și ne-a pus în față o „Lupă” ca să putem vedea slava, să-L vedem pe El în toată puterea Lui, să-L vedem în toate făgăduințele Lui. Îți mulțumim, Tată, pentru că tot ce a promis se reflectă asupra noastră.

Dumnezeule, fă ca Biserica să intre degrabă în zona de siguranță fiindcă în curând vine ora „Zero” și Ușa marelui Astronaut va fi închisă, iar atunci ne vom duce ca Noe, când a intrat în astronautul lui și a plutit deasupra apelor judecății.

Tată, noi vrem să intrăm în Tine ca să putem pluti deasupra curenților vremii, să trecem de Marte, de Jupiter, de Venus, de Calea Lactee și mai departe și mai departe, în Locul despre care astronautul firesc nu știe nimic. Noi vedem că Tu îl lași să facă aceasta, ca semn că noi putem fi gata să plecăm. Noi plecăm de pe pământ. Îndură-Te, Doamne, și ajută-ne, fiindcă Îți cer aceasta în Numele lui Isus Hristos.

Doamne, aici sunt puse batiste care au fost trimise de oamenii bolnavi. Ei cred, Doamne. Ajută-i să devină astronauti în dimineața aceasta.

Fie ca puterea Atotputernicului Dumnezeu, care spune în Biblia Sa că ei au luat de pe trupul sfântului Pavel batiste și șorțuri și bolnavii și suferinzii s-au vindecat când au fost atinși de ele, să vină și în mijlocul nostru. Fie ca astronautul credincios care va fi atins, s-o ia din loc și boala să rămână în urmă.

Doamne, fie ca fiecare bolnav care este aici, să intre drept în Hristos prin Cuvântul

Lui, prin făgăduința Lui care spune: „*Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” Fă ca ei să înceapă să numere: „10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2... 0. Plecăm, Doamne!”

Îngăduie să se ridice de pe târgi, paturi sau unde sunt. Fă-i să se ridice din starea lor și să meargă sus în spațiu, în Locul despre care doctorii și savanții nu știu nimic; acolo unde conform făgăduinței Bibliei, Dumnezeu a fost întotdeauna Dumnezeu și rămâne Dumnezeu. El va fi întotdeauna Dumnezeu; El este infinit, Omniprezent, Atotputernic și Își poate ține Cuvântul. El poate face orice și ne-a promis că pentru cel ce crede toate lucrurile sunt cu putință. Îndură-Te, Dumnezeule.

Fie ca bărbații și femeile, băieții și fetele care nu sunt aici, să audă numărătoarea inversă a Cuvântului lui Dumnezeu, știind că a fost rostit și ultimul număr, iar acum este gata să se strige: „Zero!”, și Biserica va pleca.

Noi vedem că Mesajul se termină și se ridică persecuția, așa cum am spus aseară. Noi știm că timpul este aproape și numărătoarea se încheie.

Tu ne-ai ajutat să aducem pe platformă epocile Bisericii și să dovedim că se poate întâmpla oricând. Dumnezeule Atotputernic, care ai creat cerurile și pământul, revarsă-Ți îndurarea peste oameni și dă-le ce ai pregătit pentru ei, fiindcă o cerem în Numele lui Isus.

În timp ce sunteți cu capetele plecate, dacă în dimineața aceasta este cineva care nu-L cunoaște pe Hristos ca Mântuitor, dar dorește să-L cunoască și să intre în starea de astronaut a harului lui Dumnezeu, ca să poată merge în răpire, vrea să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine, fiindcă vreau să fiu gata pentru răpire.” Prin aceasta, voi spuneți: „Dumnezeule, ia-mă înăuntru!”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Spuneți: „Vreau să aud numărătoarea. Vreau s-o aud; vreau să știu că sunt în siguranță, astfel ca atunci când va începe focul, să nu

fiu găsit într-o căruță trasă de cal, nici conducând un automobil și nici ridicându-mă de la pământ, sărind în sus și-n jos și făcând multă gălăgie, ci vreau să fiu în Ceva care mă va duce dincolo de lună și de stele. Vreau să aud numărătoarea inversă, și nu un crez al vreunei organizații. Vreau să fiu în Hristos, unde pot naviga dincolo de orice gândire omenească. Vreau să plec!”

Mai este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără! Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi, acolo în spate. Îți văd mâna acolo în spate și cu siguranță o vede și Dumnezeu.

Spuneți: „Dumnezeule, ajută-mă să pun deoparte orice povară, pentru că vreau să fiu în acea numărătoare.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

„Vreau să las deoparte orice păcat. Frate Branham, sunt nervos și știu că așa nu pot intra înăuntru. Roagă-te, ca Dumnezeu să ia aceasta de la mine.” „Frate Branham, eu beau, dar nu vreau să fac aceasta, de aceea, roagă-te să n-o mai fac.” „Eu fumez, dar vreau să n-o mai fac. Dumnezeu știe că nu vreau s-o fac, dar lucrul acesta m-a legat atât de tare, încât nu mai pot să scap. Știu că nu este bine și că nu ar trebui să-l fac. M-am îndoit de Cuvânt, m-am întrebat dacă este cu adevărat așa. Ajută-mă, Dumnezeule. Ajută-mă să-mi aduc aminte de tot ce este bine și să cred. Vreau să aud această numărătoare; vreau să ajung într-un punct în care atunci când aud Cuvântul lui Dumnezeu, să-L întăresc cu „Amin” și să spun: „Tu ești, Doamne.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Dacă cineva este bolnav, să spună: „Frate Branham, eu sunt creștin... am primit Duhul Sfânt. Am ieșit din avion și sunt gata pentru numărătoarea inversă. Eu am mers la tot felul de denominațiuni ca să aud numărătoarea inversă, dar acum vreau să-ți spun, frate Branham, că sunt bolnav. Eu am încă de făcut o lucrare pentru Domnul. Ascult numărătoarea, dar aș vrea să fiu bine.”

Ce este numărătoarea inversă? Cuvântul lui Dumnezeu. Ea numără. El este Același ieri, azi și în veci.

Spuneți: „În dimineața aceasta vreau să-L ascult pe Mântuitorul meu. Vreau să ridic mâna și să spun: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Pășește chiar acum.

Altarul este plin și aici în jur. Nu am putea să avem un rând de rugăciune pentru că este plin și pe lângă pereți. Avem o mulțime amestecată. Voi trebuie să faceți aceasta... sunteți astronauți.

Tu ești un astronaut și vei merge mai sus decât Luther. Luther nu a crezut tot. Wesley și-a pus mâinile și pentecostalii au uns cu untdelemn, dar tu ești un astronaut, ești dincolo de orice gândire. Eu merg mai departe pentru că așa a spus Cuvântul.

Voi ziceți: „Luther nu a crezut? Nu a fost Cuvântul?” Ba da, dar Wesley a mers mai sus decât el.

„Dar Wesley a uns cu untdelemn. Nu crezi aceasta?” Ba da, este în ordine.

„Pentecostalii au scos draci, și-au pus mâinile peste bolnavi și toate celelalte lucruri.” Da, știi și este în ordine, dar du-te mai departe.

Du-te! Wesley nu s-a uitat înapoi la Luther, pentecostalii nu s-au uitat înapoi la Wesley și noi nu ne uităm înapoi la pentecostali. Noi suntem astronauți, suntem dincolo de toate acestea. Haideți să mergem mai departe pentru că așa a spus Hristos.

Cum o faci? *„Vino, pune-Ți mâinile peste fiica mea și se va face bine”*, a spus evreul, și Isus a făcut aceasta pentru el. Așa este. Dar când a venit romanul, astronautul, el a spus: *„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, dar spune un Cuvânt,”* și El L-a spus. Așa este.

Acum, haideți să ne ridicăm inimile spre Dumnezeu. Indiferent de ce aveți nevoie: de salvare, de sfințire, botez cu Duhul Sfânt, vindecare divină, orice ar fi, ridicați mâinile, țineți-vă inima în prezența lui Dumnezeu și realizați că stați în locurile cerești în Hristos Isus, și că sunteți un astronaut al aceleași credințe. De ce? Iată că se aude numărătoarea: „10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2...” Oh, Isuse, vino acum! Noi ne încredem în puterea Numelui Său.

Așa cum am văzut aseară, Pavel a lovit cu orbire un om, iar pe alții i-a lăsat să treacă peste el. Apoi, am văzut că Isus a putut să facă tot felul de lucruri, și totuși, la capătul drumului a fost bătut, scuipat și I s-au făcut toate celelalte lucruri. Oamenii nu înțelegeau, dar Dumnezeu confirmă că este Adevărul, iar după aceea încearcă credința oamenilor.

Doamne, noi am stat aici și am văzut un orb primind vederea, am văzut oameni umbriți de cancer, care au fost vindecați. Am văzut morți de câteva ore care au revenit din nou la viață. Noi știm că Acesta este marele nostru Hristos în Trupul căruia suntem astronauți.

Numărătoarea inversă este în desfășurare, iar noi credem în dimineața aceasta pentru salvarea noastră și pentru tot ce avem nevoie, și o cerem în Numele lui Isus Hristos care a dat făgăduința.

„Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă voi da.” Tot ce trebuie să facem este să chemăm Numele Lui și vom primi. Noi ascultăm la numărătoarea inversă.

Doamne, unii care sunt păcătoși, au ridicat mâna. Ei așteaptă numărătoarea inversă, așteaptă o schimbare în inimile lor, ca să fie îndepărtat tot acel rău. Mulți fumează, dar sunt gata să renunțe. Mulți au făcut lucruri pe care nu ar fi trebuit să le facă, dar acum sunt gata să renunțe, pentru că Îl rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, să ia de la ei tot ce împiedică Biserica, în dimineața aceasta, de la boală, la păcat, astfel încât să fie eliberată.

Fie ca puterea Evangheliei și Focul Duhului Sfânt să înceapă să se răspândească, în Numele lui Isus Hristos, iar astronauții lui Dumnezeu să primească ceea ce doresc în inimile lor. Îndură-Te, Atotputernicule Dumnezeu, fiindcă sunt ai Tăi. Dă-le vindecarea, salvarea și orice au nevoie, fiindcă Ți-i încredințez împreună cu rugăciunea, pe altarul unde este Sângele lui Isus Hristos. Îngăduie să primească tot ce au cerut, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Credeți? Amin. Așa să fie. Eu cred. Amin. Eu știu că El este Dumnezeu. Suntem gata pentru marea realizare a lui Dumnezeu. Care este realizarea Lui? Să plece de pe pământ.

Astronautul pleacă pe lună, pe un alt tărâm, dar Biserica lui Dumnezeu, pleacă spre o altă Lume, care este în cer, ca astronaut. Numărătoarea este în desfășurare. Amin.

Îl iubiți? Amin. Atunci să ridicăm mâinile și să cântăm.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi. (Lăudat să fie Domnul).

Dumnezeu să vă binecuvânteze până ne vom revedea. Amin.

- Amin -